

Reent tydske og reent danske Elementer skal jeg aldrig bidrage til at blande imellem hinanden.

Føberning: Det ærede Medlem for Kjøbenhavn 5te Valgkreds (Knuth) bragte, efter min Mening, Sagen paa det rette Standpunkt; han ønskede, at den Side af Sagen, som angaaer Troppernes Anvendelse, blev bragt til en endelig Afgjørelse, og det vilde han gjøre ved at fremkomme med et Lovforslag. Det er, troer jeg, den eneste Vej, vi kunne gaae. Vi have allerede haat al den Nytte af det Forslag, der nu foreligger som Mindretallets, som vi kunne have, og det har næsten undret mig, at de ærede Medlemmer af Mindretallet ikke heller have taget det tilbage, for ikke idag at komme ind paa et Spørgsmaal, som, naar det skulde bringes frem til en virkelig og endelig Afgjørelse, endnu mindre nu end nogenstunde for hænger sammen med det nærværende Forslag. Det ærede Medlem af Mindretallet, som fremstillede denne Sag, viste meget klart Berettigelsen og Anledningen til at bringe dette Spørgsmaal til Dmtale i Anledning af denne Lov, men han erkjendte ligesaafuldt, at det egentlig kun med Nytte kunde bringes til Dmtale, men ikke med Nytte kunde bringes til Anvendelse, fordi det kun omfattede eet Mars Mandskab, hvis Anvendelse vi ikke engang vidste, hvorledes den kunde blive i andre Retninger, et Mars Mandskab, hvis Tjeneste maaskee slet ikke blev afbenyttet, hvorved det ældre Mandskab i et større Antal blev holdt under Vaaben. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn 5te Valgkreds gjorde en hyderligere Bemærkning, hvori der var en lille Feiltagelse; som jeg nærmere skal nævne, idet han nemlig meente, at der ogsaa var den Mangel heryed, at vi kun kom til at tage Bestemmelser for den egentlige danske Deel af det Danmark, som man ikke ønsker skal yde Tjeneste som Forbundsland. Jovrigt maa han vel lægge Mærke til, at han ogsaa maa overføre denne samme Anstuelse paa det Lovforslag, som han har tænkt sig at bringe ind; thi dette Lovforslag vil ogsaa kun kunne omfatte den danske Deel af Danmark, det egentlige Danmark, det Danmark, der, for at min Mening ikke skal være nogen Tvivl underkastet, ikke har Noget med Forbundet at gjøre. Og saa den Vanskelighed vilde et saadant Lovfor-

slag have; jeg siger ikke dermed, at det ingen gavnlige Følger kunde have paa den Maade at bringe denne Sag i Bevægelse — det lader jeg ganske staae ved sit Værd —, men jeg gjør kun den Bemærkning, at ogsaa den Vanskelighed vilde et saadant Forslag have, medens den Vanskelighed, som den ærede Rigsdagsmand paa pegede, ikke er tilstede. Dette vil blive Thinget klart, naar jeg nærmere omtaler, hvad der egentlig kan være den sande Mening af Fleertallets Forslag. Den ærede Ordfører har allerede bemærket, at ikke hele Fleertallet deelte det Haab, han satte til den Betydning, som efter hans Mening kunde ligge i Fleertallets Forslag. Jeg er i den Henseende ikke enig med ham; jeg søger hverken Mere eller Mindre i Fleertallets Forslag, end det, der virkelig kan ligge deri. I militair Henseende er det danske Monarchtes rettlige Statsstilstand væsentligt som før 1848, og paa dette Gebeet, paa dette Terrain har Rigsdagen jo i de forgangne Aar gjort sig Umage for netop at holde Alt, hvad der hører til Militairforfatningen borte, Rigsdagen har netop gjort sig Umage for at fjerne ethvert Forsøg, som gif løs paa at forandre den Deel af Militairforfatningen, hvorom der her kunde være Spørgsmaal. Militairforfatningen, saaledes som den bestod før 1848, gjorde i Virkeligheden ingen Forskjel mellem tydske Forbundscontingent og den øvrige Deel af Hæren, medens det var bevilst for Alle, at man havde betegnet visse Troppesædelingr som særligt skikkede til at udgjøre det tydske Forbundscontingent, en Betegnelse, som jeg idetmindste ikke veed nogenstunde er givet med Hensyn til den indre Forvaltning, men kun som en Ankydning af Kongens Villie ligeoverfor de Magter, med hvilke hans Tropper skulde udgjøre et Armeecorps, i den tydske Forbunds hær. Der bestod altsaa i hvad vi maae kalde den militaire Retstilstand før 1848 Intet, der gjorde en Søndring mellem tydske Forbundscontingent og den øvrige Deel af Hæren. Organisationsen af 1842 var kommen ud med det særlige Formaal, saa meget som muligt at tilintetgjøre de Forskjelligheder, der hidtil havde bestaaet, og dette blev blandt Andet udtrykt derved, at Bataillonerne fik eens Faner, at de fik Dannebrogsslaget som Fane heelt igennem. Alle ville